

УДК 338.49

*Краус К.М., аспірантка кафедри комерційної діяльності та підприємництва
ВНЗ Укоопспілки "Полтавський університет економіки і торгівлі"
krauskatya@mail.ru*

ВПЛИВ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА МАЛІ ТОРГОВЕЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах розвитку ринкової економіки в Україні, інфраструктурі ринку властиві хаотичність, нерівномірність, неналагодженість взаємозв'язків між різними її учасниками. Відтак, функціонування інфраструктури як єдиного цілого поки що є проблематичним.

Інфраструктура ринку являє собою сукупність державних, приватних та громадських інститутів, які обслуговують інтереси суб'єктів підприємницької діяльності та забезпечують їх функціонування. Передумовою ефективної діяльності малих торговельних підприємств є розвинена інфраструктура підтримки цього сектора економіки.

Одним з найважливіших елементів інфраструктури ринку є її фінансово-кредитна складова. Вона охоплює установи, які займаються акумуляцією тимчасово позичених грошових ресурсів і перетворюють їх на кредити.

Фінансово-кредитна інфраструктура в Україні поки що знаходиться на початковій стадії становлення. Гідну альтернативу банківському кредитуванню в Україні важко знайти, хоч деякі кроки у цьому напрямку вже зроблені. Так, було створено Український фонд підтримки підприємництва.

Один із концептуальних підходів до ефективного банківського кредитування малих торговельних підприємств полягає в тому, що банк повинен оцінювати не лише забезпечення за кредитом, пропонуване позичальником – малим торговельним підприємством, а насамперед – його реальний економічний стан, перспективи розвитку та завоювання ним власної ніші на ринку. Банкам потрібно змінити свої погляди на об'єкт кредитування у сфері малих торговельних підприємств, дивитися на нього не як на результат, а як на процес розвитку. Слід зважати не лише на те, що є сьогодні, а зосереджувати увагу на тому, що може бути – бачити перспективи розвитку об'єкта кредитування та прогнозувати його результат, який набуває стратегічного характеру [1, с. 16].

Відтак, основні функції щодо організації фінансово-кредитної інфраструктури підтримки малих торговельних підприємств та формування інфраструктурних елементів цього напрямку (сприяння створенню спеціалізованих фірм та банків із кредитування, товариств взаємного фінансування та кредитування) має виконувати держава.

В наш час діяльність малих торговельних підприємств в Україні відбувається в умовах невизначеності перспектив майбутнього розвитку, мінливості чинників маркетингового середовища, фінансової та політичної нестабільності, загострення конкурентної боротьби, що й зумовлює необхідність вдосконалення їх фінансово-кредитної інфраструктури.

Наслідком підвищення ефективності фінансово-кредитної інфраструктури для малих торговельних підприємств буде раціональна взаємодія зовнішнього та внутрішнього середовища, вміле використання їх факторів як основи формування

маркетингових можливостей суб'єктів господарювання. Це дозволить малим торговельним підприємствам здійснювати свою діяльність адекватно вимогам ринку, проводити обґрунтований вибір стратегій майбутньої поведінки, забезпечувати збалансованість всіх видів діяльності й на цій основі досягати максимального задоволення потреб споживачів та забезпечувати прибутковість своєї фінансово-господарської діяльності.

Таким чином, формування ефективної фінансово-кредитної інфраструктури для малих торговельних підприємств в Україні на сьогодні є найбільш проблемним фінансово-економічним питанням, яке потребує негайного вирішення.

Література

1. Балабанова Л.В. Управління маркетинговою діяльністю підприємства [Текст]: монографія / Л.В.Балабанова, Н.М.Гуржій; М-во освіти і науки України, Донец. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – Донецьк: [ДонНУЕТ], 2010. – 184 с.

УДК 330.12:62

Кузьменко Л.В., докторант

Інститут економіки промисловості НАН України

kluda.59@mail.ru

МЕХАНІЗМИ КООРДИНАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАШИНОБУДУВАННЯ

Періодичність виникнення кризи в економіці вимушує учених і практиків шукати нові форми управління підприємствами. В процесі дослідження різноманітних проблем управління процесом функціонування і розвитку машинобудівних підприємств в Україні було встановлено, що у своїй більшості вони пов'язані з відсутністю ефективних методів, прийомів та інструментів координації діяльності (виробничої, управлінської, фінансової, інноваційної та ін.).

Проблеми координації різних елементів системи управління розглядалися в роботах вчених в межах різних теорій: теорії ієрархічних ігор; теорії багатокритеріального вибору; теорії активних систем; теорії контрактів; теорії групового вибору і рівноваги; теорії управління вартістю капіталу; теорії управління фінансами. Деякі окремі аспекти координації вирішуються щодо таких елементів економічної системи як: внутрішньокорпоративна структура і інтереси; управління проектами. Серед вітчизняних вчених слід відзначити роботи Т.С. Клебанової, Є.В. Молдавської, В.А. Забродського, Н.А. Кизима, Р.М.Лепи, які досліджували моделі і методи координації у великомасштабних економічних системах.

Питання забезпечення конкурентоспроможності, стійкості, безпеки, розвитку машинобудівних підприємств насамперед пов'язані з координацією діяльності у відповідності до деякої цільової області. Підприємства галузі машинобудування являють собою складний організм, в якому переплітаються і уживаються інтереси особистості і груп, стимули і обмеження, технологія і інновації, дисципліна і творчість, нормативні і стандартизовані вимоги. Вони розвиваються коли мають обґрунтовану стратегію і ефективні механізми координації.

Координація робіт – це процес узгодження дій усіх підсистем організації для досягнення її цілей. Координація роботи здійснюється [1]: